

Arrest

nr. 307 821 van 4 juni 2024
in de zaak RvV X / XI

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat H. CHATCHATRIAN
Langestraat 46/1
8000 BRUGGE

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE XIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Salvadoraanse nationaliteit te zijn, op 30 oktober 2023 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 16 oktober 2023.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 1 maart 2024 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 24 april 2024.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. DE SMET.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat M. KALIN *loco* advocaat H. CHATCHATRIAN.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoekster die verklaart van Salvadoraanse nationaliteit te zijn, is volgens haar verklaringen België binnengekomen op 29 september 2021 en diende een eerste verzoek tot internationale bescherming in op 1 oktober 2021 samen met haar moeder en haar broer.

Op 19 december 2022 nam de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) de beslissingen tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Verzoekster, haar moeder en broer gingen hiertegen in beroep. Bij arrest nr. X van 20 juni 2023 besloot de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) eveneens tot een weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Er werd geen cassatieberoep ingediend.

1.2. Zonder België te verlaten, dienden verzoekster, haar moeder en haar broer op 24 augustus 2023 een tweede verzoek om internationale bescherming in.

1.3. Nadat een vragenlijst werd ingevuld en ondertekend, werd het dossier van verzoekster door de Dienst Vreemdelingenzaken (hierna: de DVZ) op 17 juli 2022 overgemaakt aan het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: het CGVS).

1.4. Op 12 oktober 2023 nam de commissaris-generaal ten opzichte van verzoeksters broer en moeder de beslissingen waarbij hun volgende verzoeken niet-ontvankelijk werden verklaard. De beroepen die zij hiertegen indienden zijn gekend onder de rolnummers X en X.

Op 16 oktober 2023 nam de commissaris-generaal ten opzichte van verzoekster de beslissing tot 'niet-ontvankelijk verzoek (volgend verzoek)'. Deze beslissing werd op 17 oktober 2023 aangetekend verzonden.

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U, J. (...) J. (...) M. (...) H. (...), bent Salvadoraans staatsburger, geboren in San Salvador op (...) 1993. U woonde samen met uw twee kinderen M. (...) J. (...) en L. (...) J. (...), uw moeder R. (...) A. (...) H. (...) R. (...) (CGVS (...); DVZ (...)), uw stiefvader W. (...) A. (...) M. (...) P. (...) en uw jongere broers C. (...) A. (...) M. (...) H. (...) (CGVS (...); DVZ (...)) en W. (...) E. (...) M. (...) H. (...) in Ciudad Arce. U bleef thuis met uw kinderen. Uw broer studeerde aan de universiteit. Uw moeder had een kippenboerderij.

Uw stiefzus A. (...) M. (...) H. (...) H. (...) (CGVS (...); DVZ (...)) vluchtte met haar echtgenoot C. (...) A. (...) F. (...) S. (...) (CGVS (...); DVZ (...)) op 6 november 2018 uit El Salvador, om redenen die u niet kent. Zij dienden op 4 december 2018 in België een verzoek om internationale bescherming in, en op 29 maart 2019 kregen zij de vluchtelingenstatus.

Uw stiefvader heeft twee zussen (D. (...) L. (...) en G. (...) B. (...) M. (...)) en twee broers (M. (...) M. (...) C. (...) en J. (...), die ondertussen overleden is). Uw tante D. (...) L. (...) vertrok met haar twee dochters naar Londen in het Verenigd Koninkrijk. Uw oom M. (...) woont in de kolonie Las Palmas en uw tante G. (...) E. (...) M. (...) C. (...) woont in Merliot, in Santa Tecla. Uw moeder wantrouwt jullie tante G. (...). Zij zou jullie problemen bezorgen omdat de familie van uw stiefvader de relatie tussen uw ouders nooit aanvaard heeft. Uw moeder had ooit een schoonheidssalon in Lourdes.

Op 29 juli 2010 was uw moeder nog in de avond afscheid aan het nemen van een klant, die daar samen met haar dochter was. Uw moeder wou de vrouw en haar dochter naar huis brengen omdat het al laat was. U ging met haar mee. Onderweg naar de wagen van de klant waren drie of vier mannen naar uw moeder gekomen, en hebben ze een pistool op het hoofd van uw moeder gericht. Zij waren benedeleden van de bende 18. Jullie gingen terug naar binnen en samen met uw broer en uw zus wachtte u, terwijl uw moeder de haren van de benedeleden knipte in een andere ruimte. Uiteindelijk gingen ze weg en ze zeiden dat jullie de politie niet mochten bellen. U en uw zus hadden ondertussen uw stiefvader gebeld, en hij had de politie verwittigd. De politie kwam en klopte op de deur, maar jullie deden niet open. Een uur later arriveerde uw stiefvader aan het schoonheidssalon. Jullie vertrokken met de wagen, en een straat verder aan een rotonde werd jullie wagen beschoten door enkele benedeleden. Niemand werd geraakt maar het kapotte glas viel op de hand van uw moeder. Jullie reden naar een politiekantoor, dat gelegen was op vijftien minuten rijden van de rotonde waar jullie beschoten werden. De politie nam jullie verklaringen af, maar jullie konden niemand aangeven. Er werd een 'akte van schadeonderzoek' opgesteld. Jullie reden naar het ziekenhuis voor de verwondingen van uw moeder. Hierna gingen jullie naar het huis van de moeder van uw stiefvader in Las Palmas. Daar verbleven jullie enkele maanden, en dan verhuisden jullie naar een huis in dezelfde wijk. In Las Palmas woonden jullie gedurende drie jaar. In Las Palmas begonnen ook de problemen met jullie tante G. (...). Jullie ontdekten dat zij een corrupte advocate was die banden had met de benedeleden in de zone. Toen bedachten jullie ook dat zij misschien betrokken was bij het incident met die benedeleden in het beautysalon in Lourdes.

Op 14 oktober 2011 beviel u van uw zoon L. (...) J. (...) M. (...) H. (...). De vader is een neef van uw stiefvader, genaamd Julio. Julio zou u gedrogeerd en hierna verkracht hebben. In de vijfde maand van uw zwangerschap kwam uw moeder te weten dat u zwanger was en wie de vader was. Uw moeder wou Julio bij de politie gaan aangeven, maar uw stiefvader zei dat dit niet ging. Uw tante G. (...) sprak u hierover aan en zei dat u degene was die de eerste stap had gezet. Ook zei ze dat uw familie de gevolgen ervan zou dragen indien jullie Julio bij de politie zouden aangeven. Na de geboorte van L. (...) viel J. (...) u gedurende anderhalf jaar op uw werkplek lastig. Na enige tijd stopte u met uw werk en bleef u thuis. Na een jaar thuis vond u nieuw werk. Op een dag stapte u van de bus aan de bushalte dicht bij uw huis, toen twee personen uw spullen probeerden af te pakken en u in hun wagen probeerden te duwen. U kon zich losmaken van hen en liep naar huis. Sindsdien kwam u niet meer buiten, en L. (...) volgde een online schoolopleiding. Op een dag eiste de grootmoeder van uw zoon, de moeder van Julio, de voogdij op van L. (...). Toen u uw stiefvader hierover aansprak en vroeg om dit te laten stoppen, is hij op zoek gegaan naar Julio en zijn moeder. Hij kon enkel de moeder van Julio vinden, en hij verzekerde haar dat hij instaat voor uw kind en dat hij een goed leven leidt. Sinds de pandemie in 2020 hebben jullie niks meer gehoord van J. (...) zelf.

In 2017 konden jullie via een sociaal fonds in de kolonie Altos del San Pedro, Ciudad Arce, in het departement La Libertad een woning huren. Daar woonden jullie gedurende zes of zeven jaar.

In Ciudad Arce leerde uw broer A. (...) een buurjongen kennen, die ondertussen een bendelid is geworden. Uw familie moest in eerste instantie geen renta betalen omdat jullie A. (...) kenden. Toen uw broer vijftien jaar oud was, ging hij op een dag schoolboeken naar het huis van een studiegenoot brengen, toen de politie hem tegenhield. Hij werd verplicht om uit de wagen te stappen en toen heeft de politie hem geslagen. Ook doorzochten ze het voertuig. Hij moest zijn telefoon uit de wagen halen en het toestel deblokkeren. Hij zei dat ze geen recht hadden om dit te doen en dat hij zijn advocaat ging bellen. Hij werd toch verplicht om zijn telefoon te deblokkeren. De politie bracht hem uiteindelijk naar het politiekantoor waar ze hem vier uur hebben vastgehouden. Hij werd ook geslagen. De volgende dag is uw stiefvader naar het politiekantoor gegaan. Daar kreeg hij te horen dat indien ze uw broer ooit op straat zouden zien of hem met iemand van de gemeenschap zagen praten, dat hij dan gevangengenomen ging worden.

In de maand juli van het jaar 2017 werd jullie nichtje J. (...) M. (...) P. (...) ontvoerd. Enkele dagen later werd zij vermoord teruggevonden.

Sinds februari van het jaar 2020 betaalde uw familie renta aan de bende MS-13 die aanwezig is in Ciudad Arce. Door de pandemie was er een komen en gaan van bendeleden. Nieuwe bendeleden kwamen in de zone en zij begonnen renta te vragen. Maandelijks betaalden jullie 100 dollar. In de maand augustus van het jaar 2021 kwamen enkele bendeleden langs in jullie huis in Ciudad Arce. U was thuis, samen met uw twee kinderen en uw broer Walter. Ze eisten een verhoogde renta op van 300 dollar. Indien jullie niet zouden betalen, eisten ze dat uw broers C. (...) en W. (...) voor de bende zouden werken.

Jullie besloten dat jullie jullie leven wilden veranderen en dat het beter was om uit El Salvador te vertrekken. Uw stiefvader verkocht een stuk grond, en jullie begonnen jullie vertrek uit El Salvador te regelen. Ondertussen verkochten jullie in de avond en in de nacht de kippen van de boerderij. Uw moeder en uw stiefvader trouwden nog op 25 september 2021. Vijf of zeven dagen voor jullie vertrek uit El Salvador kochten jullie de vliegtickets naar België.

Op 27 september 2021 reisde u per vliegtuig naar België samen met uw twee kinderen, uw moeder en uw jongere broer W. (...). Uw broer C. (...) vertrok een dag later uit El Salvador. U kwam aan in België op 29 september 2021 en diende een eerste verzoek tot internationale bescherming in op 1 oktober 2021. Uw stiefvader verhuisde na jullie vertrek uit El Salvador naar zijn vader in Orroquiuta om voor hem te zorgen.

Jullie verklaarden niet terug te kunnen naar El Salvador waar jullie de bendes dienen te vrezen, evenals jullie tante G. (...). Ter staving van uw verzoek legden jullie de volgende documenten neer: jullie geboorteaktes, jullie blanco strafbladen, enkele krantenartikelen, een verklaring van uw moeder bij de notaris (dd. 24 september 2021) en een document genaamd 'akte van schadeponderzoek' dat na het incident in Lourdes werd opgesteld (dd. 29 juli 2010).

Het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) nam op 19 december 2022 een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Ook in hoofde van uw gezinsleden werd een weigeringsbeslissing genomen. Jullie gingen hiertegen in beroep. Echter nam de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (RvV) met het arrest 290 578 van 20 juni 2023 een gelijkaardige beslissing. Jullie dienden geen cassatieberoep in.

Zonder naar uw land van herkomst te zijn teruggekeerd, heeft u op 24 augustus 2023 een tweede verzoek om internationale bescherming ingediend. Ook uw moeder en broer dienden een volgend verzoek in. Uw broer W. (...) E. (...), die intussen meerderjarig is geworden, diende een eerste verzoek in. U verwijst naar hetgeen u tijdens uw eerste asielprocedure verklaard heeft en zegt dat uw vrees actueel blijft. Omdat jullie blijkbaar niet geloofd werden door de asielinstanties, leggen jullie nu een verklaring neer die uw moeder net voor jullie vertrek uit El Salvador liet optekenen door een notaris. Het betreft een samenvatting van de zaken die jullie in El Salvador hebben meegemaakt, en die jullie terugkeer in de weg staan. Verder wenst u nog iets toe te voegen dat u eerder onvermeld liet, met name het feit dat uw stiefvader, die in El Salvador is achtergebleven, u herhaaldelijk heeft misbruikt. U kon daar niets tegen beginnen daar hij u met de dood bedreigde. Uw moeder en broers zijn niet op de hoogte van dit misbruik.

B. Motivering

Wat betreft de beoordeling in toepassing van artikel 48/9 van de Vreemdelingenwet, moet vooreerst worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal naar aanleiding van uw eerste verzoek om internationale bescherming géén bijzondere procedurele noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen die het nemen van bepaalde specifieke steunmaatregelen rechtvaardigen.

Op grond van het geheel van de gegevens die actueel in uw administratief dossier voorhanden zijn, kan worden vastgesteld dat er zich géén bijkomende elementen aandienen noch door u worden aangereikt die hier een ander licht op werpen.

Bijgevolg blijft de vorige beoordeling onverkort gelden en kan er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Na onderzoek van alle stukken aanwezig in uw administratief dossier, dient vastgesteld te worden dat uw verzoek niet-ontvankelijk moet verklaard worden.

In overeenstemming met artikel 57/6/2, § 1, eerste lid van de Vreemdelingenwet, onderzoekt de commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen in geval van een volgend verzoek bij voorrang of er nieuwe elementen of feiten aan de orde zijn, of door de verzoeker zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat de verzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Bij gebrek aan dergelijke elementen, verklaart de commissaris-generaal het verzoek niet-ontvankelijk.

Vooreerst dient benadrukt te worden dat uw eerste verzoek om internationale bescherming door het Commissariaat-generaal werd afgesloten met een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus omdat de geloofwaardigheid van uw vluchtrelaas op wezenlijke wijze ondermijnd werd en de door u aangehaalde feiten of redenen niet als bewezen werden beschouwd. De exacte motieven op grond waarvan de Commissaris-generaal tot deze bevinding kon komen, staan duidelijk en afdoende vermeld in de beslissing genomen in uw hoofde in het kader van uw eerste verzoek. Deze beslissing en beoordeling werd door de RvV bevestigd en u heeft hiertegen geen cassatieberoep ingediend bij de Raad van State (RvSt).

Bijgevolg resten er u geen beroepsmogelijkheden meer met betrekking tot uw eerste verzoek en staat de beoordeling ervan vast, behoudens voor zover er, wat u betreft, kan worden vastgesteld dat er een nieuw element aanwezig is in de zin van de Vreemdelingenwet, dat de kans minstens aanzienlijk vergroot dat u voor internationale bescherming in aanmerking komt.

Echter is van dergelijk element geen sprake. U verwijst naar uw verklaringen die u tijdens uw eerste asielprocedure heeft afgelegd en zegt geen nieuwe elementen aan te brengen. U herhaalt dat het zeer gevaarlijk is in El Salvador en dat u problemen kende met bendeleden, alsook dat u G. (...), een zus van uw stiefvader, dient te vrezen. Dient evenwel te worden opgemerkt dat het louter verwijzen naar en herhalen van uw eerder bedrieglijk bevonden verklaringen uw geloofwaardigheid niet kan herstellen.

De getuigenis van uw moeder die door een notaris in El Salvador werd opgetekend, leidt evenmin tot een andersluidende appreciatie. Hoewel u meent dat dit een document betreft dat jullie nog niet eerder voorlegden, dient te worden opgemerkt dat dit stuk wel degelijk in de beoordeling en de beslissingen van het CGVS en de RvV werd opgenomen. Echter motiveerde het CGVS uitgebreid waarom aan deze getuigenis geen objectieve waarde kon worden verleend. In de weigeringsbeslissing van 19 december 2022 kan u lezen hoe het CGVS tot deze conclusie kwam. Dit document kan aldus niet als een nieuw element worden beschouwd.

Wat betreft het asielmotief dat u eerder niet ter sprake bracht, met name uw verklaring dat uw stiefvader net als zijn zus G. (...) een zeer slecht persoon is die u mentaal en fysiek mishandelde en u ook verschillende keren verkrachtte, merkt het CGVS op dat dit geenszins kan overtuigen. Vooreerst stelt het CGVS vast dat u halsstarrig vasthoudt aan het relaas dat u tijdens uw eerste asielprocedure bracht en dat bedrieglijk werd bevonden. Dat u opnieuw verwijst naar deze problemen met bendeleden ondermijnt uw algemene geloofwaardigheid in zeer ernstige mate en doet bij voorbaat vragen rijzen bij het nieuw asielmotief dat u naar aanleiding van huidig verzoek aanbrengt. Bovendien kan het CGVS maar moeilijk begrijpen waarom u het abusief gedrag van uw stiefvader niet eerder aan de kaak zou hebben gesteld. Immers werd u tijdens uw eerste asielprocedure twee maal uitgebreid gehoord door het CGVS, en vertelde u tijdens het tweede onderhoud hoe uw neef Julio u in 2011 verkrachtte (CGVS, 28 juli 2022; p.2-4). Het is opmerkelijk dat u daar uitgebreid over kon verhalen, maar dan niets vertelde over uw stiefvaders misbruik dat blijkbaar van recentere datum zou zijn (verklaring volgend verzoek, vraag 17). Wat meer is, op geen enkel moment sprak u zich uit in negatieve bewoordingen over uw stiefvader die u volgens uw huidige verklaringen zoveel leed zou hebben berokkend. Verder verklaart u dat uw moeder niet op de hoogte is van hetgeen uw stiefvader met u deed. U wil ook niet dat zij en uw broers dit te weten komen (verklaring volgend verzoek, vraag 17). Dit is toch enigszins merkwaardig. Immers leven jullie nu al enkele jaren gescheiden van uw stiefvader en had u ruim de gelegenheid om het met uw moeder over dit misbruik te hebben. Bovendien zou men kunnen stellen dat u er alle belang bij heeft dit alles aan uw moeder te vertellen, daar zij liet verstaan dat uw stiefvader wat haar betreft zo snel mogelijk naar België dient te komen om jullie hier te vervoegen (verklaring volgend verzoek, 21/22010/Z, vraag 17). Mocht u werkelijk vrezen voor de veiligheid en integriteit van uw kinderen (verklaring volgend verzoek, vraag 17), dan zou u uw moeder en/of uw broers wellicht al lang in vertrouwen hebben genomen. Wat er ook van zij, stel dat aan deze feiten van misbruik geloof zou worden gehecht, dan nog merkt het CGVS op dat u intussen een 30-jarige vrouw bent, die dergelijke zaken niet lijdzaam dient te ondergaan. U stelt zichzelf overigens de vraag waarom u dan bleef wonen in het ouderlijk huis en waarom u niet vertrokken was (verklaring volgend verzoek, vraag 17). U zegt dat u wellicht bleef om uw moeder te beschermen, die eveneens gewelddadig werd bejegend volgens uw huidige verklaringen (verklaring volgend verzoek, vraag 17). Los van de vaststelling dat uw moeder het gewelddadig karakter van uw stiefvader evenmin ooit ter sprake bracht, merkt het CGVS op dat u zelf aangeeft over een zekere keuzevrijheid te beschikken, en dat één van die keuzes zou kunnen zijn om niet langer bij uw stiefvader in te wonen.

Gelet op voorgaande, brengt u geen nieuwe elementen of feiten aan die de kans aanzienlijk groter maken dat u voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Evenmin beschikt het CGVS over dergelijke elementen.

Voorts dient te worden opgemerkt dat er geen elementen aanwezig zijn om te concluderen dat u louter en alleen op basis van uw verblijf in het buitenland bij een terugkeer naar El Salvador in Vluchtelingrechtelijke

zin vervolgd zal worden of een reëel risico loopt blootgesteld te worden aan een in artikel 48/4, §2, b) van de Vreemdelingenwet aangehaalde behandeling. U hebt overigens in dit verband zelf geen vrees aangehaald. Het CGVS benadrukt vooreerst dat de bewijslast inzake de gegrondheid van een verzoek om internationale bescherming in beginsel op de verzoeker zelf rust. Dit basisprincipe is wettelijk verankerd in artikel 48/6, eerste lid Vw. en wordt uitdrukkelijk erkend door het UNHCR (zie: UNHCR, Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié, Genève, december 2011, § 196), het Hof van Justitie (HvJ, C-465/07, Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, 2009 en HvJ, C-277/11, M.M. t. Ireland, 2012) en het Europees Hof voor de Rechten van de Mens (EHRM, Saadi t. Italië, nr. 37201/06, 28 februari 2008, § 129 en EHRM, NA t. Verenigd Koninkrijk, nr. 25904/07, 17 juli 2008, § 111). Het is derhalve in de eerste plaats uw verantwoordelijkheid en plicht om de gegevens te verstrekken die nodig zijn voor een correcte beoordeling van de feiten en omstandigheden waarop u zich beroept. Dit neemt niet weg dat het Commissariaat-generaal voor de bepaling van de relevante elementen van dat verzoek met de verzoeker dient samen te werken.

Uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, de COI Focus El Salvador: Retour au pays après un épisode migratoire van 13 juli 2021 (beschikbaar op https://www.cgra.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_salvador_retour_au_pays_apres_un_episode_migratoire_20210713.pdf), blijkt dat de voorbije jaren tienduizenden Salvadoranen (gedwongen) terugkeerden naar hun land van herkomst, voornamelijk uit de Verenigde Staten en Mexico. Velen van hen keerden terug na een jarenlang verblijf in het buitenland. Het aantal terugkeerders was de voorbije jaren telkens in stijgende lijn. Uit cijfers van IOM van 2021 blijkt dat de meeste terugkeerders het gebrek aan economische mogelijkheden aangaven als de hoofdrede om te emigreren uit El Salvador. Vanuit België werden er sinds 2015 geen Salvadoranen gedwongen teruggeleid en keerden 304 personen vrijwillig terug naar El Salvador met behulp van IOM en de Dienst Vreemdelingenzaken. Aangezien Salvadoranen visumvrij naar Europa kunnen reizen, komen zij niet in aanmerking voor hulp bij hun re-integratie na terugkeer, op uitzonderingen na. Uit de informatie blijkt tevens dat er ter bevordering van de re-integratie van terugkeerders verschillende programma's en initiatieven aanwezig zijn en aangeboden worden door zowel de Salvadoraanse overheid als verschillende internationale organisaties. Wat betreft de veiligheidssituatie van terugkeerders is er geen systematische opvolging om hun veiligheid te garanderen en is de informatie hierover beperkt omwille van verschillende redenen.

Voorts stellen verschillende bronnen dat Salvadoranen die terugkeren vanuit het buitenland zich fundamenteel in dezelfde omstandigheden bevinden als degenen die niet emigreerden.

Het enige verschil is dat een verblijf in het buitenland voor terugkeerders kan leiden tot afpersing door criminele bendes omdat zij beschouwd worden over financiële middelen te beschikken omwille van hun buitenlands verblijf. Hierbij dient bovendien te worden benadrukt dat uit de beschikbare informatie (COI Focus Salvador. Situation Sécuritaire van 4 juli 2022, UNHCR guidelines van maart 2016) blijkt dat afpersing een alomtegenwoordig en wijdverspreid fenomeen is waarmee veel Salvadoranen te maken krijgen, ongeacht het beschikken over een migratieverleden. De loutere mogelijkheid om (al dan niet opnieuw) in aanraking te komen met afpersing bij een terugkeer volstaat niet om een reëel risico op het lopen van ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, b) van de Vreemdelingenwet aan te tonen.

Uit de informatie blijkt aldus niet dat er sprake is van een situatie waarbij iedere Salvadoraan die terugkeert naar El Salvador louter omwille van zijn verblijf in het buitenland het risico loopt blootgesteld te worden aan vervolging, dan wel aan een reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Het CGVS merkt tenslotte op dat overeenkomstig artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet aan een verzoeker ook de subsidiaire beschermingsstatus kan toegekend worden wanneer er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in El Salvador werd de COI Focus Salvador. Situation Sécuritaire van 4 juli 2022 (beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_salvador_situation_securitaire_20220704.pdf) en de "UNHCR Eligibility Guidelines for Assessing the International Protection Needs of Asylum-Seekers from El Salvador" van maart 2016 (beschikbaar op <https://www.refworld.org/docid/56e706e94.html>) in rekening genomen. Uit deze informatie blijkt dat het geweld in El Salvador wijdverspreid is en wordt gepleegd door de aanwezige bendes en de Salvadoraanse politie en veiligheidsdiensten die hierbij burgers met een bepaald profiel viseren. Dit type geweld heeft bijgevolg geen uitstaan met artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet.

De georganiseerde misdaad is erg actief in El Salvador en het merendeel van de criminele activiteiten die in het land plaatsvinden is gerelateerd aan de bendes. Het geweld wordt er gekenmerkt door gemeenschappelijke criminaliteit, zoals interne afrekeningen tussen bendes, moorden, ontvoeringen, drugshandel, en afpersing. Dit gemeenschappelijk crimineel geweld kadert evenwel niet binnen een gewapend conflict in de zin van art. 48/4, § 2, c) Vw., met name een situatie waarin de reguliere strijdkrachten van een staat confrontaties aangaan met gewapende groeperingen, of waarin twee of meer gewapende groeperingen onderling strijden. Uit de aard en/of vorm van het geweld gebruikt door de bendes en de Salvadoraanse autoriteiten blijkt duidelijk dat welbepaalde personen of groepen van personen voor een welbepaalde reden of doel worden geviséerd. Het geweld in El Salvador is dan ook in wezen doelgericht, en niet willekeurig van aard.

In het kader van de noodtoestand hebben de Salvadoraanse autoriteiten op grote schaal personen gearresteerd en vastgehouden omwille van een vermeende band met de bendes, waaronder ook onschuldige burgers die het slachtoffer zijn van willekeurige arrestaties. In deze context is er sprake van mishandelingen, het schenden van mensenrechten en vasthoudingen waarbij juridische procedures niet worden gegarandeerd. Ondanks de ontwikkelingen in El Salvador is er echter geen sprake van willekeurig geweld in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet.

Ondanks de precaire situatie in El Salvador, blijkt uit de informatie niet dat er actueel in El Salvador sprake is van een internationaal of binnenlands gewapend conflict waarbij de reguliere strijdkrachten van een staat confrontaties aangaan met een of meer gewapende groeperingen of waarbij twee of meer gewapende groeperingen onderling strijden. Er bestaan dus geen zwaarwegende gronden om aan te nemen dat burgers louter door hun aanwezigheid in El Salvador een reëel risico lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. U bracht geen informatie aan waaruit het tegendeel zou blijken.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, verklaar ik uw verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk in de zin van artikel 57/6/2, § 1 van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig uw aandacht op het feit dat tegen deze beslissing een schorsend beroep kan worden ingediend overeenkomstig artikel 39/70, 1e lid van de Vreemdelingenwet.

Dit beroep dient te worden ingediend binnen een termijn van 10 dagen na de kennisgeving van de beslissing.

Indien u zich echter op het ogenblik van uw aanvraag in een situatie van vasthouding of detentie bevond of ter beschikking was gesteld van de regering dient het beroep ingediend te worden binnen een termijn van 5 dagen na de kennisgeving van de beslissing (artikel 39/57, § 1, 2e lid, 3° van de Vreemdelingenwet samen gelezen met artikel 74/8 of 74/9 van dezelfde wet).

Ik breng de staatssecretaris en zijn gemachtigde ervan op de hoogte dat er, in het licht van de voorgaande vaststellingen en rekening houdend met alle relevante feiten in verband met de verzoeken om internationale bescherming van betrokkene en met het volledige administratieve dossier, geen element bestaat waaruit kan blijken dat een verwijdering of terughouding van betrokkene naar zijn land van nationaliteit of van gewoonlijk verblijf het non-refoulementbeginsel zou schenden in het licht van de artikelen 48/3 en 48/4 van de vreemdelingenwet.”

2. Over de rechtspleging

De verwerende partij is niet ter terechtzitting verschenen (rechtsplegingsdossier, stuk 8).

Artikel 39/59, § 2 van de Vreemdelingenwet bepaalt als volgt:

“Alle partijen verschijnen ter terechtzitting of zijn er vertegenwoordigd. Wanneer de verzoekende partij noch verschijnt noch vertegenwoordigd is, wordt het beroep verworpen. De andere partijen die niet zijn verschenen of niet vertegenwoordigd zijn, worden geacht in te stemmen met de vordering of het beroep. In elke kennisgeving van een beschikking tot vaststelling van de rechtsdag wordt melding gemaakt van deze paragraaf.”

Artikel 39/59, § 2 van de Vreemdelingenwet houdt niet in dat de Raad op grond van de afwezigheid van de verwerende partij ter terechtzitting verplicht zou zijn het beroep gegrond te verklaren en aldus de verzoekende partij te erkennen als vluchteling of haar de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen. Evenmin houdt deze bepaling een omkering van de bewijslast in. Zij heeft enkel tot gevolg dat de Raad de eventuele excepties en het verweer ten gronde in de nota met opmerkingen van de verwerende partij niet dient te beantwoorden (RvS 13 mei 2014, nr. 227.364; RvS 13 mei 2014, nr. 227.365).

3. Over de gegrondheid van het beroep

3.1. Verzoekschrift

In een eerste middel beroept verzoekster zich op de schending van de artikelen 48/3, 48/4 en 48/6, § 5 en 57/6/2 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: Vreemdelingenwet), van het zorgvuldigheidsbeginsel en de materiële motiveringsplicht.

Verzoekster besluit dat zij uitvoerig nieuwe elementen heeft uiteengezet ter ondersteuning van haar vrees om terug te keren naar El Salvador.

In een tweede middel voert verzoekster de schending aan van de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet en van artikel 3 van het Europees Verdrag tot Bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden,

Verzoekster vraagt in hoofddorde om haar als vluchteling te erkennen, in ondergeschikte orde om haar de subsidiaire beschermingsstatus te verlenen en in uiterst ondergeschikte orde om de bestreden beslissing nietig te verklaren en het dossier terug te sturen naar het CGVS voor verder onderzoek.

3.2. Stukken

3.2.1. Verzoekster voegt geen bijkomende stukken toe aan het verzoekschrift.

3.2.2. Op 11 april 2024 dient de commissaris-generaal, overeenkomstig artikel 39/76, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet, een aanvullende nota in waarin hij verwijst naar volgende rapporten en er de weblinks van vermeldt (rechtsplegingsdossier, stuk 9):

- COI Focus "*El Salvador: Retour au pays après un épisode migratoire*" van 13 juli 2021;
- COI Focus "*Salvador: Situation Sécuritaire*" van 4 juli 2022;
- COI Focus "*Salvador: Sécuritaire citoyenne depuis l'état d'urgence*" van 21 december 2023;
- UNHCR "*Eligibility Guidelines for Assessing the International Protection Needs of Asylum-Seekers from El Salvador*" van maart 2016.

3.3. Beoordeling

3.3.1. De Raad wijst erop dat hij inzake beslissingen van de commissaris-generaal over volheid van rechtsmacht beschikt. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer* 2005-2006, nr. 2479/001, 95, 96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoekende partij daarop.

3.3.2. De Raad benadrukt dat de bestreden beslissing werd genomen op basis van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 5° van de Vreemdelingenwet, dat aan de commissaris-generaal de bevoegdheid geeft om een volgend verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk te verklaren indien er overeenkomstig artikel 57/6/2 van de Vreemdelingenwet geen nieuwe elementen of feiten aan de orde zijn, of door de verzoeker zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat de verzoeker voor erkenning als vluchteling of voor subsidiaire bescherming in aanmerking komt. De aangevoerde schending van de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet mist dan ook juridische grondslag.

In de mate dat verzoekster aanvoert dat artikel 3 van het EVRM wordt geschonden, dient te worden vastgesteld dat de bevoegdheid van de commissaris-generaal in dezen beperkt is tot het onderzoek naar de nood aan internationale bescherming in de zin van de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Bovendien houdt de bestreden beslissing op zich geen verwijderingsmaatregel in.

3.3.3. Vooreerst dient erop gewezen dat verzoekster een eerste verzoek om internationale bescherming indiende op 1 oktober 2021. Op 19 december 2022 nam de commissaris-generaal de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Ten aanzien van verzoekster, haar moeder R. A. H. R. en haar broer C. A. M. H. werd er geen geloof gehecht aan de bedreigingen door de bendeleden van MS-13 alsook niet aan de incidenten die door de bende 18 bij het schoonheidssalon van verzoeksters moeder in Lourdes zouden hebben plaatsgevonden. Bovendien is het feit dat deze voorgaande zaken werden gelinkt aan tante G. slechts een vermoeden. Wat betreft de bewering dat zij het slachtoffer zouden worden van willekeurige arrestaties ten tijde van de noodtoestand van El Salvador, werd geoordeeld dat dit slechts vermoedens en blote beweringen zijn. In hoofde van verzoekster werd voorts geoordeeld dat de verklaring betreffende het seksueel misbruik – dat mede door tante G. zou zijn georkestreerd – door de neef van haar stiefvader, de vrees niet meer actueel is en het opmerkelijk is dat haar stiefvader contact zou houden met de familie. Bovendien is het bevreemdend dat verzoekster dan de kinderen van G. nog zou hebben opgevangen de jaren na het seksueel misbruik. Verzoekers gingen in beroep bij de Raad. Echter besliste de Raad in zijn arrest nr. 290 578 van 20 juni 2023 eveneens tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Er werd geen cassatieberoep ingediend.

De Raad is niet bevoegd om naar aanleiding van de beoordeling van een volgend verzoek om internationale bescherming, de beslissing met betrekking tot de eerdere verzoek(en) om internationale bescherming nogmaals te beoordelen in beroep. De Raad heeft immers niet de bevoegdheid om opnieuw uitspraak te doen over elementen die reeds in beslissingen met betrekking tot eerdere verzoeken om internationale bescherming werden beoordeeld en die, gelet op het feit dat de desbetreffende beslissingen niet binnen de

wettelijk bepaalde termijn werden aangevochten of een beroep ertegen werd verworpen, als vaststaand moeten worden beschouwd, behoudens wanneer een bewijselement wordt voorgelegd dat van aard is om op zekere wijze aan te tonen dat die eerdere beslissingen anders zouden zijn geweest indien het bewijselement waarvan sprake ten tijde van die eerdere beoordelingen zou hebben voorgelegen.

De bevoegdheid van de Raad is in dit geval beperkt tot de beoordeling van de in het tweede verzoek om internationale bescherming aangehaalde nieuwe elementen.

3.3.4. In het kader van haar huidige tweede volgend verzoek stelt verzoekster dat de problemen in het kader van haar eerste asielprocedure nog steeds actueel zijn, aldus de elementen opgesomd onder punt 3.3.3.. Er wordt een getuigenis van verzoeksters moeder die door een notaris in El Salvador werd opgetekend, neergelegd. Deze getuigenis werd – ondanks dat verzoekster dit ontkent – echter reeds neergelegd in het kader van de eerste asielprocedure. Er wordt verder een verklaring afgelegd aangaande het feit dat verzoeksters stiefvader net als zijn zus G. een zeer slecht persoon is die verzoekster mentaal en fysiek zou hebben mishandeld en ook verschillende keren seksueel zou hebben misbruikt (administratief dossier, Verklaring Volgend verzoek d.d. 25 september 2023, vraag 17).

3.3.5. Verzoeksters huidige tweede verzoek om internationale bescherming wordt in de bestreden beslissing niet-ontvankelijk verklaard om volgende redenen:

(i) er moet worden vastgesteld dat het huidige verzoek om internationale bescherming steunt op de motieven die zij naar aanleiding van haar vorig verzoek heeft uiteengezet. Ze herhaalt immers dat het gevaarlijk is in El Salvador, ze problemen kende met benedeleden en ze ook vreest voor de zus van haar stiefvader. Het louter verwijzen en herhalen van de eerder bedrieglijk bevonden verklaringen kan echter de geloofwaardigheid niet herstellen;

(ii) de getuigenis van verzoeksters moeder die door een notaris in El Salvador werd opgetekend, leidt evenmin tot een andere appreciatie nu dit stuk reeds in de beoordeling en beslissingen van het CGVS en de Raad in het kader van het eerste verzoek om internationale bescherming werd opgenomen en dit, buiten het feit het geen objectieve bewijswaarde heeft, geen nieuw element vormt;

(iii) het motief dat niet eerder ter sprake werd gebracht, namelijk verzoeksters verklaring dat haar stiefvader net zoals zijn zus een zeer slecht persoon is en verzoekster zowel fysiek als mentaal heeft mishandeld alsook verschillende keren zou hebben verkracht, kan niet overtuigen. Verzoekster heeft dit – hoewel zij tweemaal uitgebreid werd gehoord op het CGVS – niet eerder vermeld maar legde wel verklaringen af met betrekking tot de verkrachting door haar neef J. Voorts is het merkwaardig dat haar familieleden niets over het misbruik weten, nu ze al enkele jaren gescheiden van hem leven, verzoeksters moeder deze persoon zo snel mogelijk naar België wenst te laten komen en verzoekster haar moeder en broer in vertrouwen zou kunnen nemen om dit te verhinderen. Wat er ook van zij, verzoekster is intussen een dertigjarige vrouw die zulke zaken niet lijdzaam dient te ondergaan. Verzoeksters moeder heeft bovendien niets verklaard betreffende het gewelddadig karakter van verzoeksters stiefvader en verzoekster geeft zelf aan over een zekere keuzevrijheid te beschikken en één van die keuzes zou kunnen zijn om niet langer bij haar stiefvader in te wonen;

(iv) gelet op het voorgaande brengt verzoekster geen nieuwe elementen of feiten aan die de kans aanzienlijk groter maken dat ze voor erkenning als vluchtelingen of voor subsidiaire bescherming in aanmerking komt; evenmin beschikt het CGVS over zulke elementen;

(v) uit beschikbare informatie in het administratief dossier blijkt niet dat er sprake is van een situatie waarbij iedere Salvadoraan die terugkeert naar El Salvador louter omwille van zijn verblijf in het buitenland het risico loopt blootgesteld te worden aan vervolging, dan wel aan een reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet;

(vi) ondanks de preciaire situatie in El Salvador, blijkt uit informatie niet dat er actueel in El Salvador sprake is van een internationaal binnenlands gewapend conflict waarbij de reguliere strijdkrachten van een staat confrontaties aangaan met een of meer gewapende groeperingen of waarbij twee of meer gewapende groeperingen onderling strijden. Er bestaan dus geen zwaarwegende gronden om aan te nemen dat burgers louter door hun aanwezigheid in El Salvador een reëel risico lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet. Verzoekster bracht geen informatie bij waaruit het tegendeel zou blijken.

Al deze motieven worden op omstandige wijze toegelicht in de bestreden beslissing.

De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat de bestreden beslissing op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden. Het middel zal dan ook onder meer vanuit dit oogpunt worden onderzocht.

3.3.6. Artikel 57/6/2, § 1, eerste lid van de Vreemdelingenwet, in toepassing waarvan de bestreden beslissing werd genomen, luidt als volgt:

“Na ontvangst van het volgend verzoek dat door de minister of diens gemachtigde werd overgezonden op grond van artikel 51/8, onderzoekt de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen bij

voorrang of er nieuwe elementen of feiten aan de orde zijn, of door de verzoeker zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat de verzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Bij gebrek aan dergelijke elementen of feiten verklaart de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen het verzoek niet-ontvankelijk. In het andere geval, of indien de verzoeker voorheen enkel het voorwerp heeft uitgemaakt van een beslissing tot beëindiging bij toepassing van artikel 57/6/5, § 1, 1°, 2°, 3°, 4° of 5° verklaart de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen het verzoek ontvankelijk.”

Om een volgend verzoek om internationale bescherming ontvankelijk te kunnen verklaren, moeten er derhalve nieuwe elementen aanwezig zijn die de kans aanzienlijk groter maken dat de verzoeker om internationale bescherming in aanmerking komt voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van dezelfde wet.

De parlementaire voorbereiding van de wet van 8 mei 2013 tot wijziging van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, van de wet van 12 januari 2007 betreffende de opvang van asielzoekers en van bepaalde andere categorieën van vreemdelingen en van de organieke wet van 8 juli 1976 betreffende de openbare centra voor maatschappelijk welzijn, verduidelijkt dat deze kans onder meer aanzienlijk groter wordt wanneer de verzoeker om internationale bescherming pertinente, geloofwaardige nieuwe elementen aanreikt en terzelfder tijd aannemelijk maakt dat hij deze niet eerder kon aanbrengen. De kans wordt daarentegen niet aanzienlijk groter wanneer de nieuw aangereikte elementen *an sich* bijvoorbeeld niet bewijsvoerend voorkomen omdat de bijkomende verklaringen incoherent of ongeloofwaardig zijn of wanneer de nieuwe stukken duidelijk inhoudelijke of vormelijke gebreken vertonen. De kans wordt evenmin aanzienlijk groter wanneer de nieuwe elementen of bevindingen bijvoorbeeld louter een aanvulling vormen van een situatie die voordien niet betwist, doch ongegrond bevonden werd, slechts betrekking hebben op elementen die niet de essentie van een eerdere weigeringsbeslissing uitmaken, een voortzetting vormen van een relaas dat op diverse wezenlijke punten ongeloofwaardig werd bevonden, louter algemeen van aard zijn, geen verband leggen met de individuele omstandigheden van de verzoeker om internationale bescherming en anderszins evenmin aantonen dat de algemene situatie van aard is om een beschermingsstatus te wettigen (*Parl.St. Kamer*, 2012-2013, nr. 53 2555/001, 23-24).

De terminologische wijziging, ontvankelijkheid in plaats van inoverwegingneming –oud artikel 57/6/2 van de Vreemdelingenwet sprak over het al dan niet in overweging nemen van een asielerzoek, daar waar er in de huidige bepaling sprake is van het al dan niet ontvankelijk verklaren van het volgend verzoek om internationale bescherming–, heeft geen enkele impact op de *ratio legis* die leidde tot de invoering van oud artikel 57/6/2 door de wet van 8 mei 2013, noch op de draagwijdte van het onderzoek van de commissaris-generaal (*Parl.St. Kamer*, 2016-2017, nr. 54 2548/001, 116).

3.3.7. Na lezing van het administratief dossier besluit de Raad, in navolging van de commissaris-generaal, dat verzoekster geen nieuwe elementen aanbrengt die de kans aanzienlijk groter maken dat zij voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet in aanmerking komt.

3.3.7.1. Verzoekster stelt vooreerst dat zij heeft verklaard dat de problemen (die zij in haar eerste verzoek heeft aangehaald) nog steeds actueel zijn. In dit verband merkt de Raad op dat verzoekster vasthoudt aan haar verklaringen en volledig voorbijgaat aan hetgeen hierover gemotiveerd wordt in de bestreden beslissing. Een loutere herhaling van haar verklaringen doet geen afbreuk aan deze motieven.

3.3.7.2. Vervolgens benadrukt verzoekster in haar verzoekschrift dat zij uitvoerig nieuwe elementen heeft uiteengezet, zo werd zij jarenlang misbruikt door haar stiefvader en bevond zij zich in een moeilijke positie om dit misbruik aan te geven, ook uit veiligheid voor haar eigen moeder. Haar stiefvader zou haar immers met de dood hebben bedreigd indien verzoekster hierover zou spreken. Verzoekster meent aldus dat dit geen gemakkelijk onderwerp is en dat de commissaris-generaal de gehele context in acht dient te nemen.

De Raad volgt de commissaris-generaal echter dat het misbruik door de stiefvader vooreerst niet kan overtuigen gezien verzoekster hier eerder niets over gezegd heeft. Hoewel dit inderdaad een moeilijk onderwerp is, kan toch worden verwacht dat verzoekster dit element al tijdens haar eerste verzoek om internationale bescherming zou hebben vermeld, zeker nu zij toen wel al melding heeft gemaakt van ander seksueel misbruik, namelijk door de neef van haar stiefvader. Het is ook vreemd dat verzoekster dit niet zou durven te vertellen aan haar moeder, die de wens heeft geuit dat de stiefvader van verzoekster zich bij hen in België zou komen voegen. Verder heeft verzoeksters moeder volgens de commissaris-generaal nooit melding gemaakt van het gewelddadig karakter van deze persoon en verzoekster spreekt deze vaststelling niet tegen in het verzoekschrift.

Verder volgt de Raad de commissaris-generaal ook waar deze stelt dat, mocht aan deze feiten van misbruik toch geloof kunnen worden gehecht, verzoekster een volwassen dertigjarige vrouw is die zelf kan beslissen om niet meer samen te wonen met haar moeder en stiefvader. Verzoekster brengt hiertegen niets in in het verzoekschrift.

3.3.7.3. De Raad stelt voorts vast dat verzoekster geen verweer voert tegen de motieven van de bestreden beslissing met betrekking tot de documenten die zij heeft voorgelegd, zodat de Raad om dezelfde redenen als de commissaris-generaal, die worden toegelicht in de bestreden beslissing, deze stukken niet in aanmerking neemt als bewijs van de door haar voorgehouden vrees bij een terugkeer naar El Salvador.

3.3.7.4. Wat betreft het risico bij terugkeer naar haar land van herkomst omwille van de behandeling van terugkeerders, merkt de commissaris-generaal aangaande dit element in de bestreden beslissing pertinent op als volgt:

“Voorts dient te worden opgemerkt dat er geen elementen aanwezig zijn om te concluderen dat u louter en alleen op basis van uw verblijf in het buitenland bij een terugkeer naar El Salvador in Vluchtelingrechtelijke zin vervolgd zal worden of een reëel risico loopt blootgesteld te worden aan een in artikel 48/4, §2, b) van de Vreemdelingenwet aangehaalde behandeling. U hebt overigens in dit verband zelf geen vrees aangehaald.

Het CGVS benadrukt vooreerst dat de bewijslast inzake de gegrondheid van een verzoek om internationale bescherming in beginsel op de verzoeker zelf rust. Dit basisprincipe is wettelijk verankerd in artikel 48/6, eerste lid Vw. en wordt uitdrukkelijk erkend door het UNHCR (zie: UNHCR, Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié, Genève, december 2011, § 196), het Hof van Justitie (HvJ, C-465/07, Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, 2009 en HvJ, C-277/11, M.M. t. Ireland, 2012) en het Europees Hof voor de Rechten van de Mens (EHRM, Saadi t. Italië, nr. 37201/06, 28 februari 2008, § 129 en EHRM, NA t. Verenigd Koninkrijk, nr. 25904/07, 17 juli 2008, § 111). Het is derhalve in de eerste plaats uw verantwoordelijkheid en plicht om de gegevens te verstrekken die nodig zijn voor een correcte beoordeling van de feiten en omstandigheden waarop u zich beroept. Dit neemt niet weg dat het Commissariaat-generaal voor de bepaling van de relevante elementen van dat verzoek met de verzoeker dient samen te werken.

Uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, de COI Focus El Salvador: Retour au pays après un épisode migratoire van 13 juli 2021 (beschikbaar op https://www.cgra.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_salvador_retour_au_pays_apres_un_episode_migratoire_20210713.pdf), blijkt dat de voorbije jaren tienduizenden Salvadoranen (gedwongen) terugkeerden naar hun land van herkomst, voornamelijk uit de Verenigde Staten en Mexico. Velen van hen keerden terug na een jarenlang verblijf in het buitenland. Het aantal terugkeerders was de voorbije jaren telkens in stijgende lijn. Uit cijfers van IOM van 2021 blijkt dat de meeste terugkeerders het gebrek aan economische mogelijkheden aangaven als de hoofdrede om te emigreren uit El Salvador. Vanuit België werden er sinds 2015 geen Salvadoranen gedwongen teruggeleid en keerden 304 personen vrijwillig terug naar El Salvador met behulp van IOM en de Dienst Vreemdelingenzaken. Aangezien Salvadoranen visumvrij naar Europa kunnen reizen, komen zij niet in aanmerking voor hulp bij hun re-integratie na terugkeer, op uitzonderingen na. Uit de informatie blijkt tevens dat er ter bevordering van de re-integratie van terugkeerders verschillende programma's en initiatieven aanwezig zijn en aangeboden worden door zowel de Salvadoraanse overheid als verschillende internationale organisaties. Wat betreft de veiligheidssituatie van terugkeerders is er geen systematische opvolging om hun veiligheid te garanderen en is de informatie hierover beperkt omwille van verschillende redenen.

Voorts stellen verschillende bronnen dat Salvadoranen die terugkeren vanuit het buitenland zich fundamenteel in dezelfde omstandigheden bevinden als degenen die niet emigreerden.

Het enige verschil is dat een verblijf in het buitenland voor terugkeerders kan leiden tot afpersing door criminele bendes omdat zij beschouwd worden over financiële middelen te beschikken omwille van hun buitenlands verblijf. Hierbij dient bovendien te worden benadrukt dat uit de beschikbare informatie (COI Focus Salvador. Situation Sécuritaire van 4 juli 2022, UNHCR guidelines van maart 2016) blijkt dat afpersing een alomtegenwoordig en wijdverspreid fenomeen is waarmee veel Salvadoranen te maken krijgen, ongeacht het beschikken over een migratieverleden. De loutere mogelijkheid om (al dan niet opnieuw) in aanraking te komen met afpersing bij een terugkeer volstaat niet om een reëel risico op het lopen van ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, b) van de Vreemdelingenwet aan te tonen.

Uit de informatie blijkt aldus niet dat er sprake is van een situatie waarbij iedere Salvadoraan die terugkeert naar El Salvador louter omwille van zijn verblijf in het buitenland het risico loopt blootgesteld te worden aan vervolging, dan wel aan een reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

In de aanvullende nota van de commissaris-generaal van 11 april 2024 wordt in dit verband ook nog verwezen naar de COI Focus “Salvador. Situation sécuritaire depuis l'état d'urgence” van 21 december 2023. Verzoekster brengt geen concreet verweer bij om voormelde vaststellingen in een ander daglicht te plaatsen, zodat zij onverminderd overeind blijven en door de Raad tot de zijne worden gemaakt.

3.3.7.5. Verzoekster wijst nog op de algemene criminaliteit en onveiligheid in El Salvador. De Raad is evenwel met de commissaris-generaal van oordeel dat hieruit geen nood aan internationale bescherming kan worden afgeleid.

In dit verband staat in aanvullende nota d.d. 11 april 2024 pertinent te lezen als volgt:

“Overeenkomstig artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet kan aan een verzoeker ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in El Salvador werd de COI Focus Salvador. Situation sécuritaire depuis l'état d'urgence van 21 december 2023 (beschikbaar op coi_focus_salvador._situation_securitaire_depuis_letat_durgence_20231221_2.pdf (cgvs.be) of CGVS : Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen), en de “UNHCR Eligibility Guidelines for Assessing the International Protection Needs of Asylum-Seekers from El Salvador” van maart 2016 (beschikbaar op <https://www.refworld.org/docid/56e706e94.html>) in rekening genomen. Uit deze informatie blijkt dat El Salvador een geschiedenis kent van wijdverspreid geweld, gepleegd door zowel de aanwezige bendes als de Salvadoraanse autoriteiten, die weliswaar steeds doelgericht en individueel van aard is geweest. Zo stelde UNHCR in maart 2016 dat “most if not all violence in Salvadorian society is discriminate, targeting specific individuals or groups of individuals for specific reasons” en “In these circumstances, the need to consider eligibility for international protection under Article 15(c) of the Qualification Directive (recast) is unlikely to arise.” (UNHCR Guidelines, p. 44-45).

Na een breuk in de akkoorden tussen de bendes en de regering heeft de Salvadoraanse overheid op 27 maart 2022 de noodtoestand ingesteld. Hoewel de noodtoestand de fundamenten van de rechtsstaat aantast en de bendes evenmin volledig ontmanteld en weggevaagd zijn, heeft deze situatie er evenwel toe geleid dat de bendes op heden niet meer op dezelfde manier bestaan zoals El Salvador ze al decennia lang kende. Hun territoriale aanwezigheid en controle, hun hoofdzakelijke bron van inkomsten – afpersing – en hun interne structuur werden sterk ondermijnd met een positief effect op de veiligheid en het dagdagelijks leven van vele Salvadoranen als gevolg, in het bijzonder dan voor degene die voorheen leefden in een wijk onder controle van een bende. Zo blijkt uit de beschikbare informatie onder meer dat er opnieuw bewegingsvrijheid is, het aantal moorden verminderde en dat afpersing in het algemeen daalt. Waar er nog sprake is van geweld, is dit nog steeds doelgericht en individueel van aard.

In het kader van de noodtoestand hebben de Salvadoraanse autoriteiten op grote schaal personen gearresteerd en vastgehouden omwille van een (vermeende) band met de bendes, waaronder weliswaar ook vele onschuldige burgers die het slachtoffer zijn van willekeurige arrestaties. In deze context is er sprake van mishandelingen, het schenden van mensenrechten en vasthoudingen waarbij juridische procedures niet worden gegarandeerd. Ondanks deze ontwikkelingen in El Salvador is er echter geen sprake van willekeurig geweld in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet.

Uit de informatie blijkt aldus niet dat er actueel in El Salvador een binnenlands of internationaal gewapend conflict aan de gang is, zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet, noch dat er sprake is van willekeurig geweld. Er bestaan dus geen zwaarwegende gronden om aan te nemen dat burgers louter door hun aanwezigheid in El Salvador een reëel risico lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet.”

Verzoekster verwijst in het verzoekschrift naar nieuwsberichten en rapporten aangaande de mensenrechten crisis, het willekeurig vermoorden van voorbijgangers, de noodtoestand die in El Salvador werd uitgeroepen naar aanleiding van de strijd tegen bendes en willekeurige arrestaties. Verzoekster brengt hiermee echter geen informatie aan waaruit kan blijken dat de informatie waarop voormelde analyse van de commissaris-generaal is gestoeld niet langer actueel of correct zou zijn. De door haar aangehaalde informatie is immers dezelfde of ligt in dezelfde lijn als de informatie waarop voormelde analyse van de veiligheidssituatie in El Salvador is gesteund, zoals vermeld in de bestreden beslissing en zoals vermeld in de op 11 april 2024 neergelegde aanvullende nota.

3.3.7.6. Aangezien geen van de motieven van de bestreden beslissing aldus worden weerlegd, blijft de motivering dienaangaande onverminderd overeind en wordt deze door de Raad tot de zijne gemaakt en beschouwd als zijnde hier hernomen.

3.3.8. Gelet op het geheel van wat voorafgaat, treedt de Raad de commissaris-generaal bij waar deze besluit dat verzoekster geen nieuwe elementen aanbrengt die de kans aanzienlijk groter maken dat zij voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet in aanmerking komt.

3.3.9. Omtrent de aangevoerde schending van het zorgvuldigheidsbeginsel moet worden vastgesteld dat dit beginsel de commissaris-generaal oplegt zijn beslissingen zorgvuldig voor te bereiden en deze te stoelen op een correcte feitenvinding. Uit het administratief dossier blijkt dat verzoekster bij de Dienst Vreemdelingenzaken de kans kreeg om haar verklaringen met betrekking tot de nieuwe elementen in het kader van haar huidige (volgend) verzoek toe te lichten en naderhand nieuwe documenten voor te leggen. De Raad stelt verder vast dat de commissaris-generaal zich voor het nemen van de bestreden beslissing heeft gesteund op alle gegevens van het administratief dossier, op algemeen bekende gegevens over het voorgehouden land van herkomst van verzoekster en op alle dienstige stukken. Dat de commissaris-generaal niet zorgvuldig tewerk is gegaan, kan derhalve niet worden bijgetreden. Evenmin kan de schending van het redelijkheidsbeginsel worden volgehouden aangezien de bestreden beslissing geenszins in kennelijke wanverhouding staat tot de motieven waarop zij is gebaseerd.

3.3.10. Waar verzoekster in haar verzoekschrift vraagt om de bestreden beslissing te vernietigen, wijst de Raad erop dat hij slechts de bevoegdheid heeft om de beslissing van de commissaris-generaal houdende niet-ontvankelijk verzoek te vernietigen om redenen vermeld in artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2° en 3° van de Vreemdelingenwet. Zoals blijkt uit wat voorafgaat, toont verzoekster echter niet aan dat er een substantiële onregelmatigheid kleeft aan de bestreden beslissing die door de Raad niet kan worden hersteld, noch toont zij aan dat er essentiële elementen ontbreken die inhouden dat de Raad niet kan komen tot een bevestiging of een hervorming zonder aanvullende onderzoeksmaatregelen hiertoe te moeten bevelen. Het verzoek tot vernietiging kan bijgevolg niet worden ingewilligd.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vier juni tweeduizend vierentwintig door:

A. DE SMET,	wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,
M. DENYS,	griffier.
De griffier,	De voorzitter,

M. DENYS

A. DE SMET